

РЕШЕНИЕ

№ 5739

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20231110205437 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е въз основа на постъпила жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК ***** чрез адв. В. срещу наказателно постановление №653329-F643548/08.08.2022 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП - София, с което на основание чл. 182, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 9 940,26 /девет хиляди деветстотин и четиридесет и 0,26/ лева за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление и се моли за неговата отмяна. Посочва се, че описаните в НП фактури са отразени в следващия данъчен период, деклариран е данъкът за внасяне и същият е внесен в месеца, в който е деклариран, поради което се застъпва тезата, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Според жалбоподателя нарушението е описано неясно, тъй като не ставало ясно дали на дружеството е вменено, че не е отразило издадените фактура в дневника за продажбите или в неотразяване на отчетите за извършените продажби. Според жалбоподателя към датата на съставяне на АУАН нарушение не е съществувало, тъй като последиците му са били отстранени по реда на чл. 126 от ЗДДС, като грешката е коригирана по инициатива на дружеството. Твърди

се, че е налице противоречие между посочената санкционна разпоредба – чл. 182, ал.1 от ЗДДС и размера на наложената санкция – пълният размер на данъка, вместо 25% от него, както според жалбоподателя изисква чл. 182, ал. 1 ЗДДС. Алтернативно се иска приложение на чл. 180, ал.4 от ЗДДС.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател „*****“ ЕООД редовно призовано не изпраща представител. В постъпили писмени бележки от адв. В. в които се иска отмяна на обжалваното НП и се претендират разноски.

Въззиваемата страна – заместник – директорът на ТД на НАП – София се представлява от юрк. Ралева, надлежно упълномощена, която пледира за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление. Счита, че нарушението не представлява маловажен случай, както и че не са налице предпоставки за приложение на ал. 2 на чл. 182 от ЗДДС. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Към месец ноември 2020 г. дружеството- жалбоподател „*****“ ЕООД, ЕИК ***** било регистрирано по ЗДДС. През месец ноември 2020 г. дружеството издало следните данъчни документи, в които били обективирани доставки на стоки на услуги, техните парични равностойности, представляващи облагаем доход, както и дължимия за същите данък добавена стойност, който следвало да бъде заплатен, а именно:

1. фактура № 1000002473/05.11.2020 г. с получател „БРОКС ВИЖЪН“ АД с ЕИК BG121560067, /рекламни материали/, с ДО 1263.50 лева и ДДС 252.70 лева;
2. фактура № 1000002476/05.11.2020 г. с получател „Д И Д ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК BG831452278 ,/рекламни материали/, с ДО 1153.00 лева и ДДС 230.60 лева;
3. фактура № 1000002486/10.11.2020 г. с получател „ГАРС“ ЕООД с ЕИК BG108620844, /рекламни материали/, с ДО 2627.60 лева и ДДС 525.52 лева;
4. фактура № 1000002499/11.11.2020 г. с получател „А ТЕАМ“ ООД с ЕИК BG121483311, /рекламни материали/, с ДО 6000.00 лева и ДДС 1200.00 лева;
5. фактура № 1000002507/11.11.2020 г. с получател „ЕЛЕМЕНТИ ТРУП“ ЕООД с ЕИК BG131383786, /рекламни материали/, с ДО 1545.60 лева и ДДС 309.12 лева;
6. фактура № 1000002511/13.11.2020 г. с получател „ЕЛЕСАР ПРИНТ“ ЕООД с ЕИК BG204952191, /рекламни материали/, с ДО 2114.60 лева и ДДС 422.92 лева;
7. фактура № 1000002523/16.11.2020 г. с получател „ПЕЧАТНИЦА ДЪГА“ ООД с ЕИК BG110014558, /рекламни материали/, с ДО 1072.46 лева и ДДС 214.49 лева;
8. фактура № 1000002528/17.11.2020 г. с получател „ЗМА ПЛЮС“ ООД с ЕИК BG201365242 , /рекламни материали/, с ДО 1230.00 лева и ДДС 246.00 лева;
9. фактура № 1000002531/17.11.2020 г. с получател „ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД с ЕИК BG821152605, /рекламни материали/, с ДО 1260.00 лева и ДДС 252.00 лева,-

10. фактура № 1000002533/17.11.2020 г. с получател „ФЛАТ“ ООД с ЕИК BG102670502, /рекламни материали/, с ДО 2566.00 лева и ДДС 513.20 лева;
11. фактура № 1000002553/19.11.2020 г. с получател „КАЛЕНДА“ ООД с ЕИК BG201182312, /рекламни материали/, с ДО 1660.26 лева и ДДС 332.05 лева;
12. фактура № 1000002558/19.11.2020 г. с получател „ЕЛЕМЕНТИ ТРУП“ ЕООД с ЕИК BG131383786, /рекламни материали/, с ДО 1526.33 лева и ДДС 305.27 лева;
13. фактура № *****/19.11.2020 г. с получател „ИНТЕР ИМИДЖ“ ООД с ЕИК BG200086033, /рекламни материали/, с ДО 6511.80 лева и ДДС 1302.36 лева;
14. фактура № 1000002569/23.11.2020 г. с получател „ГАРС“ ЕООД с ЕИК BG108620844, /рекламни материали/, с ДО 2569.80 лева и ДДС 513.96 лева;
15. фактура № 1000002573/23.11.2020 г. с получател „ГАМА ДИЗАЙН ГРУП“ ООД с ЕИК BG175038603, /рекламни материали/, с ДО 1254.00 лева и ДДС 250.80 лева;
16. фактура № *****/24.11.2020 г. с получател „ГАЛИН“ ООД с ЕИК BG107579280, /рекламни материали/, с ДО 701.78 лева и ДДС 140.36 лева;
17. фактура № 1000002586/25.11.2020 г. с получател „НЮТЕК“ ООД с ЕИК BG121323614, /рекламни материали/, с ДО 1092.50 лева и ДДС 218.50 лева;
18. фактура № 1000002590/25.11.2020 г. с получател „БОТЪЛ ШОК ШОП“ ЕООД с ЕИК BG148105923, /рекламни материали/, с ДО 111.75 лева и ДДС 22.35 лева;
19. фактура № 1000002592/25.11.2020 г. с получател „ЗМА ПЛЮС“ ООД с ЕИК BG201365242, /рекламни материали/, с ДО 1426.00 лева и ДДС 285.20 лева;
20. фактура № 1000002596/25.11.2020 г. с получател „НИК АРТ ГРУП“ ЕООД с ЕИК BG204029300, /рекламни материали/, с ДО 529.22 лева и ДДС 105.84 лева;
21. фактура № 1000002597/25.11.2020 г. с получател „СМАРТ СИС“ ООД с ЕИК BG130936629, /рекламни материали/, с ДО 2056.60 лева и ДДС 411.32 лева;
22. фактура № 1000002603/25.11.2020 г. с получател „МОТИФ Ф 2012“ ООД с ЕИК BG202170050, /рекламни материали/, с ДО 1055.00 лева и ДДС 211.00 лева;
23. фактура № 1000002612/26.11.2020 г. с получател „РА ДЕЯ“ ЕООД с ЕИК BG130055815,
/рекламни материали/, с ДО 757.50 лева и ДДС 151.50 лева;
24. фактура № 1000002621/30.11.2020 г. с получател „КРИС ДИЗАЙН“ ЕООД с ЕИК BG117693072, /рекламни материали/, с ДО 1155.00 лева и ДДС 231.00 лева;
25. фактура № *****/ 30.11.2020 г. с получател ЕТ „ВЕРОНИКА Р. КАРАПЕЕВА“ с ЕИК BG838174276, /рекламни материали/, с ДО 4590.50 лева и ДДС 918.10 лева;
26. фактура № 1000002623/30.11.2020 г. с получател „КРИС ДИЗАЙН“ ЕООД с ЕИК BG117693072, /рекламни материали/, с ДО 834.50 лева и ДДС 166.90 лева;

27. фактура № 1000002624/30.11.2020 г. с получател ЕТ „ВЕРОНИКА Р. КАРАПЕЕВА“ с ЕИК BG838174276, /рекламни материали/, с ДО 1036.00 лева и ДДС 207.20 лева.

Общата стойност на посочените фактури била в размер на 49 701,30 лева и данък добавена стойност в общ размер на 9 940,26 лева. Тези фактури, издадени през месец ноември 2020 г. не били отразени в дневника за продажби на дружеството за данъчен период месец ноември 2020 г. Посочените фактури не били отразени и в дневника за продажби на дружеството за следващия данъчен период - месец декември 2020 г. Същите били отразени в дневника за продажби за данъчния период месец януари 2021 г., с изключение на фактура с № 1000002590/25.11.2020 г., която била отразена в дневника за продажби в данъчния период месец май 2021 г. Като резултат от неотразяването на посочените фактури в законово регламентираните за това срокове ДДС за внасяне от дружеството за данъчен период месец ноември 2020 г. бил определен в по-малък размер, а именно в размер на 8 300,19 лева, вместо дължимият 18 240,45 лева, тоест ДДС за внасяне бил определен с 9 940,26 лева по-малко. Дължимият ДДС за месец ноември 2020 г. е следвало да бъде платен в срока за подаване на справка декларацията за съответния данъчен период тоест до 14.12.2020 г., а част от същият е бил заплатен на реално на 15.02.2021 г., а друга част – на 14.06.2021г.

Свидетелката С. А.- главен инспектор по приходите в отдел „Проверки“ при ТД на НАП- София извършила проверка на дружеството-жалбоподател и като установила горните обстоятелства счела, че дружеството „*****“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 124, ал. 2 вр. чл. 182, ал.1 от ЗДДС, поради което на 21.02.2022 г. в присъствие на упълномощен представител на дружеството съставила срещу последното акт за установяване на административно нарушение № F643548/21.02.2022 г. Актът бил предявен за запознаване на упълномощения представител, който го подписал без възражения и получил екземпляр от същия. Възражения не постъпили и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН заместник-директорът на ТД на НАП- София издал обжалваното наказателно постановление, с което за извършеното нарушение и на основание чл. 182, ал.1 от ЗДДС наложил на „*****“ ЕООД имуществена санкция в размер на определения в по-малък размер данък, а именно 9940,26 лева.

Препис от НП бил връчен на управителя на дружеството - жалбоподател на 01.09.2022 г., а на 09.09.2022 г. била депозирана и жалба срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетеля С. Г. А., 27 броя фактури – фактура № 1000002473/05.11.2020 г., фактура № 1000002476/05.11.2020 г., фактура № 1000002486/10.11.2020 г., фактура № 1000002499/11.11.2020 г., фактура № 1000002507/11.11.2020 г., фактура № 1000002511/13.11.2020 г., фактура № 1000002523/16.11.2020 г., фактура № 1000002528/17.11.2020 г., фактура № 1000002531/17.11.2020 г., фактура № 1000002533/17.11.2020 г., фактура № 1000002553/19.11.2020 г., фактура № 1000002558/19.11.2020 г., фактура № *****/19.11.2020 г., фактура № 1000002569/23.11.2020 г., фактура № 1000002573/23.11.2020 г., фактура № *****/24.11.2020 г., фактура № 1000002586/25.11.2020 г., фактура № 1000002590/25.11.2020 г., фактура №

1000002592/25.11.2020 г., фактура № 1000002596/25.11.2020 г., фактура № 1000002597/25.11.2020 г., фактура № 1000002603/25.11.2020 г., фактура № 1000002612/26.11.2020 г., фактура № 1000002621/30.11.2020 г., фактура № *****/30.11.2020 г., фактура № 1000002623/30.11.2020 г. и фактура № 1000002624/30.11.2020 г., справки – декларации за ДДС за данъчни периоди месец ноември 2020 г. месец декември 2020 г. /първоначална и коригираща/, месец януари 2021 г., месец май 2021 г., дневниците за продажби на дружеството за месеците ноември 2020 г., декември 2020 г., януари 2021 г. и май 2021 г. заповед № 667-30.09.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, пълномощно.

Съществени за установяването на релевантната фактическа обстановка са писмените доказателства по делото – от представените 27 броя фактури са видни датата на издаването им, уговорената стока и/или услуга, паричната стойност, която всъщност представлява и облагаемия доход и дължимия данък добавена стойност. Установява се, че общата стойност на предоставените стоки и услуги по издадените фактури е в размер на 49 701,30 лева и данък добавена стойност в общ размер на 9940,26 лева.

От приобщените справка – декларация за ДДС и дневник за продажбите на дружеството – жалбоподател за данъчен период ноември 2020г. се установява по категоричен начин /което впрочем не се и оспорва от жалбоподателя/, че изброените по-горе 27 фактури не са били отразени в дневника за продажби за този данъчен период тоест за данъчния период, през който са издадени.

Невярно е твърдението на жалбоподателя, че посочените в АУАН и НП фактури са били отразени в следващия данъчен период – видно от дневниците за продажбите на дружеството през месец декември 2020 **не е отразена нито една** от посочените в НП фактури. Процесните фактури, подробно описани в АУАН и НП са били отразени в дневника за продажби за месец **януари 2021 г.**, с изключение на фактура № 1000002590/25.11.2020 г., която е била отразена в дневника за продажби в данъчния период **месец май 2021 г.**

Съдът се довери и на показанията на свидетелката А., които са обективни, добросъвестно депозирани и напълно кореспондиращи с приобщените писмени доказателства. Свидетелката лично се е запознала с документите, представени от жалбоподателя и наличните в информационната система на НАП и е установила, че цитираните по-горе фактури не са били отразени в дневниците за продажби за данъчния период, през който се издадени. Свидетелката посочи, че са установени и други фактури, които не са били надлежно и своевременно отразени в дневника за продажби за месец ноември, а в следващия данъчен период – месец декември, но изрично уточни, че се касае за други фактури и за което нарушение е съставен друг АУАН с друга правна квалификация.

От приетите заповеди на изпълнителния директор на НАП съдът извлече данни относно компетентността на актосъставителя и АНО- първият да съставя АУАН, а вторият да издава НП.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения седемдневен срок (препис от НП е връчен на представител на дружеството – жалбоподател на 01.09.2022 г.,

а жалбата е депозирана на 09.09.2022 г.), от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

В настоящото производство съдът е длъжен да провери законността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата – арг. от чл.314, ал.1 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи.

Съобразно нормата на чл. 193, ал. 2 от ЗДДС и т. 2.1 на представената и приета по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. органите по приходите са оправомощени да съставят актове за нарушения на разпоредбите на ЗДДС. Според чл. 7, ал.1 т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) орган по приходите е и служителят, заемащ длъжност „инспектор по приходите”, с оглед на което С. А., заемаща именно такава длъжност е била компетентна да състави процесния АУАН. От т. 1.3 б. „в“ на цитираната заповед е видно, че изпълнителният директор на НАП е делегирал правомощията си да издава наказателни постановления за нарушения на чл. 182 от ЗДДС на заместник - директора на ТД на НАП – София, който е издал и обжалваното НП. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на давностните срокове по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН. Вмененото на дружеството нарушение е описано ясно, точно и конкретно, като не е налице неяснота за извършване на какво точно деяние същото е наказано. Пределно ясно и еднозначно е посочено, че нарушението, което дружеството се твърди да е извършило е неотразяване на издадените от него през месец ноември 2020 г. фактури /подробно описани/ в дневника за продажби за данъчен период ноември 2020 г. В АУАН и НП са посочени дата и място на извършване на нарушението, дадена му е съответстваща на фактическото описание правна квалификация.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Съгласно регламента на чл. 125 ЗДДС регистрираното лице подава за

всеки данъчен период справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, като тази декларация, заедно с отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС – дневниците за покупки и продажби се подават в до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Санкционната разпоредба на чл.182, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лева.

Съдът намира, че по делото безспорно се установи, че дружеството-жалбоподател е издало през месец ноември 2020 г. описаните в АУАН и НП 27 бр. фактури за доставка на стоки и услуги, които обаче не е отразило в

дневника за продажби за съответния данъчен период – ноември 2020 г., с което от обективна страна е осъществило състава на вмененото му нарушение. Несвоевременното отразяване на издадените фактури е довело до определяне на данъка за внасяне в по-малък размер, а именно с 9 940,26 лева по –малко.

Доколкото отговорността на юридическите лице е обективна и безвиновна, то въпрос за субективната страна на деянието не следва да се поставя.

Настоящото съдебно производство е второ по ред след като решение на СРС, НО, 13 състав, постановено по НАХД № 12583/2022 г. е било отменено от състав на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане на СРС. В решението на касационната инстанция са дадени указания за преценка от новия съдебен състав дали следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 182, ал.2 от ЗДДС.

В изпълнение на указанията настоящият съдебен състав обсъди всички релевантни обстоятелства и намери следното:

Съгласно чл. 182, ал. 2 от ЗДДС при нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило данъчния документ в периода, следващ данъчния период, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 25 на сто от определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лева. В настоящото производство по несъмнен и категоричен начин беше установено, че дружеството –жалбоподател **не е отразило** издадените данъчни документи в следващия данъчен период. Процесните 27 фактури са били издадени през месец ноември 2020 г., следователно за да бъде приложена разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС е необходимо същите да са били отразени в данъчния период - месец декември 2020 г. Съдът изиска и по делото бяха представени и приобщени както справка-декларация по ЗДДС, така и дневника за продажби на дружеството-жалбоподател за месец декември 2020 г., от които се установи, че **ниито една от процесните фактури не е била отразена** в дневника за продажби за месец декември 2020 г. Действително в дневника за продажби за месец декември 2020 г. има отразени фактури, издадени през месец ноември 2020 г., но това са фактури, различни от описаните в АУАН и НП. Същевременно се установи, че процесните фактури са отразени в дневника за продажби за месец януари 2021 г., с изключение на фактура № 1000002590/25.11.2020 г., която е била отразена в дневника за продажби в данъчния период **месец май 2021 г.** Ето защо и доколкото не се установи процесните фактури да са били отразени в следващия данъчен период, то разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС е неприложима.

Санкционната разпоредба на чл. 180, ал. 4 от ЗДДС, за чието приложение претендира жалбоподателят е неприложима в конкретния случай, доколкото тя касае различен състав на административно нарушение, а именно – когато регистрираното лице, което като е длъжно, не начисли данъка съгласно чл. 86 от ЗДДС в предвидените срокове

По делото се доказва по категоричен начин, че в резултат от несвоевременното отразяване на описаните по-горе 27 фактури дължимият за внасяне от дружеството ДДС за данъчен период ноември 2020 г. е определен с 9 940,26 лева, поради което правилно АНО е наложил на дружеството имуществена санкция в този размер, съответстващ на посоченото в чл. 182,

ал.1 от ЗДДС.

Съдът намира, че извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид. Липсват каквито и да било смекчаващи отговорността обстоятелства - касае се за несвоевременно отразяване на 27 фактури, който брой не може да бъде определен като незначителен, нито пък за такъв следва да се приеме размерът на данъка, с който е определен в по-малък размер дължимият за внасяне данък /9940,26 лева/. На следващо място от дневниците за продажби е видно, че дружеството редовно е отразявало в тях фактури, издадени през предходни месеци, вкл. издадени преди няколко месеца - тоест очевидно е, че се касае за системно неспазване на изискванията на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, поради което и настоящото нарушение не може да се определи като маловажно.

С оглед изложеното съдът намира, че при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя. Извършването на нарушението се явява безспорно доказано, а наложената имуществена санкция – в съответствие със определеното в санкционната разпоредба, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН в съдебните производства страните по ал. 1 имат право на разноси по реда на АПК. Съгласно ал. 5 полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от страна на представителя на въззиваемата страна съдът следва да присъди в полза на ТД на НАП – София разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал.5 ЗАНН вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер от 80 лева за всяка от инстанциите /тоест общо 3 до момента – две производства пред СРС и едно пред АССГ/, съобразявайки неголямата фактическа и правна сложност на делото, както и обема на извършената от процесуалния представител дейност.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2 т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 108-ми състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №653329-F643548/08.08.2022 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП - София, с което на основание чл. 182, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност на дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 9 940,26 /девет хиляди деветстотин и четиридесет и 0,26/ лева за нарушение на чл. 124, ал.2 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „*****“ ЕООД, ЕИК ***** да заплати на ТД на НАП – София сумата от 240 /двеста и четиридесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по НАХД № 12583/2021 г. по описа на СРС, НО, 13 състав, по КНАХД № 935/2023 г. по описа на АССГ, XVIII касационен

състав и по настоящото НАХД № 5437/2023 г. по описа на СРС, НО, 108 състав.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14- дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____